

ریاض المالکی، وزیر خارجه فلسطین، در جریان دیدار با یونسکو، در شهر نیویورک

ریاض المالکی، وزیر خارجه فلسطین، در جریان دیدار با یونسکو، در شهر نیویورک

ریاض المالکی، وزیر خارجه دولت خودگردان فلسطین، نسبت به تلاش‌های آمریکا و احیای روند صلح خوش‌بین نیست. او درعین حال می‌گوید فرصت جدیدی برای همکاری با دولت آمریکا به وجود آمده است و باید از آن استفاده کرد. به اعتقاد او صلح تنها زمانی اتفاق می‌افتد که راحل‌ود دولت پذیرفته شده و به روند شهرک‌سازی‌ها پایان داده شود. او می‌گوید اسرائیل به‌شدت تلاش می‌کند برنامه‌های جدید آمریکا را برهم زده و نذارد گفت‌وگوها از سرگرفته شود. او همچنین حوادث اخیر در بیت‌المقدس را شروعی برای پایان اشغالگری اسرائیل می‌داند. متن مصاحبه او را با روزنامه البیان امارات می‌خوانید:

❧ **هیتی از سوی دولت آمریکا از منطقه دیدار کرد. به نظر شما این تلاش‌ها می‌تواند راه را برای یک صلح واقعی باز کند؟**

بدون تردید هدف از این تلاش‌ها از سرگیری مذاکرات فلسطین و اسرائیل است. دولت جدید آمریکا هنوز فرصت‌هایی برای احیای این مذاکرات دارد. به شرط اینکه بتواند اعتماد طرفین را به دست آورد. این اعتماد فقط از طریق پذیرش راحل‌ود دولت و توقف شهرک‌سازی‌های استعماری حاصل می‌شود. اینجاست‌که آمریکا باید موضوع روشنی داشته باشد. برای اینکه در این راه موفق شود باید در مقابل اقدامات اسرائیل بایستد. آمریکا برای اینکه موفق شود تا به گفته ترامپ در سفری که به خاورمیانه داشت به آن «معامله بزرگ» دست یابد، باید اهداف مشخصی داشته باشد. ما می‌دانیم که اسرائیلی‌ها با این کار موافق نیستند و دائم در این کار اخلاخ ایجاد می‌کنند. اسرائیل پیوسته سعی می‌کند وضعیت میدانی را متشنج کند تا تلاش‌های آمریکا برای صلح به شکست بینجامد چون اسرائیل می‌خواهد مذاکرات بدون نتایج باقی بماند. یعنی فقط مذاکره برای مذاکره باشد.

❧ شما یک‌بار گفتید اسرائیل می‌خواهد راحل‌های خودش را تحویل کند. این راه‌حل‌ها چیست؟

گروه‌های راست‌حاکم بر اسرائیل به صورتی واضح دنبال یهودی‌کردن بیت‌المقدس هستند. آنها می‌خواهند عملیات سرگوب و آشوب را دامن بزنند تا به صورتی یک‌جانبه بتوانند قضایا را در آنجا به نفع خود ختم کنند. اسرائیل پیوسته سعی می‌کند منطقه را به آشوب بکشان. از طریق ایجاد واقعیت‌های جدید بر بیت‌المقدس اشغالی و حمایت از شهرک‌سازی‌ها، سعی می‌کند فضایی مغشوش را به وجود آورد تا نمایندگان دولت آمریکا همان سیاست‌های اسرائیل را بپذیرند.

❧ شما در برابر این‌گونه اقدامات اسرائیل چه می‌کنید یا برنامه و واکنش‌تان به اینها چیست؟

رهبری فلسطین در برابر اقدامات تحریک‌آمیز اسرائیل یک سیاست روشنی دارد و طبق شرایط آن را اعلام و اجرا می‌کند. وقتی حوادث داشت به‌شدت وحیم می‌شد سا موضوع را به کمیته پیگیری روند صلح اعراب اطلاع دادیم. به آنها گفتیم شرایط چگونه است و ما با چه چالش‌هایی مواجه شده‌ایم. در آینده نیز ما قصد داریم بر حمایت‌های بیشتر بین‌المللی از ملت فلسطین تمرکز کنیم. هر چه تجاوزات اسرائیل بیشتر شود ما بیشتر به سمت مجامع بین‌المللی می‌رویم. با اصرار تلاش می‌کنیم تا ما را به صورت یک عضو کامل در سازمان ملل به رسمیت بشناسند. چون این ما را قدرتمندتر می‌کند و به ما اجازه می‌دهد بهتر نهادهای دولت‌مان را سامان دهیم.

❧ موضع کشورهای عرب را در حمایت از مسئله فلسطین چگونه می‌بیند؟

با وجود تغییرات شتاب‌زده‌ای که منطقه ما با آن مواجه است، مسئله فلسطین همواره جزء مسائل اصلی دوستان عرب ما بوده است. ما از این بابت خوشحالی‌م و تلاش می‌کنیم با همه دولت‌های عرب رابطه حسنه داشته باشیم؛ به ویژه در رابطه با موضوع قدس و تجاوزات

«ریاض المالکی»، وزیر خارجه فلسطین:

اسرائیل مذاکره برای مذاکره را می‌خواهد

حقوقی و تاریخی‌ای که به این مکان مقدس می‌شود. حمایت دولت‌های عرب موجب تقویت پایداری مردم ساکن بیت‌المقدس می‌شود. ما سعی می‌کنیم مواضع سیاسی اعراب در طرفداری از حقوق فلسطینی‌ها را ترجمه کنیم و راهکارهای مناسبی را پیشنهاد دهیم تا به صورت گام‌هایی عملی درآید و بتواند منجر به پایداری بیشتر ملت فلسطین و مقابله با اقدامات اشغالگران شود. اسرائیل با یهودی‌سازی بیت‌المقدس در اصل مسجداالقصری را هدف گرفته است و می‌خواهد آن را به لحاظ زمانی و مکانی تقسیم کند. مقابله با سیاست‌های اسرائیل نیازمند حمایت‌های مسلمانان از ملت فلسطین است. مسلمانان و اعراب باید نسبت به یهودی‌سازی بیت‌المقدس حساسیت بیشتری داشته باشند. ما تلاش می‌کنیم با همه کشورهای عرب و مسلمان ارتباط خوب و سازنده‌ای داشته باشیم و این روابط را تا بالاترین سطوح تقویت کنیم.

❧ شما اشاره کردید اسرائیل همین‌طور سعی می‌کند تنش‌ها را بیشتر کند. آیا این به معنی است که جبهه قدس روی آرامش نخواهد دید. شما خودتان را چطور برای آینده آماده کرده‌اید؟

اگر بخواهیم وارد عمق موضوع شویم باید بگوییم بیت‌المقدس در معرض گسترده‌ترین روند یهودی‌سازی توراتی سازمان‌افته قرار گرفته و این مسئله‌ای بسیار خطرناک است. بسیاری از خانه‌های قدیمی ویران شده است. بعضی مصادره شده و ساکنانش از آنجا اخراج شده‌اند. به جای آن دارد شهرک‌های جدید ساخته می‌شود. هر روزه به مسجداالقصری تعرض می‌شود. می‌خواهند این مسجد را خراب و به جایش همان هیکل سلیمان را بریا کنند. سعی می‌کنند هر روزه بخشی از آن را جدا کنند یا برنامه خاصی برای آن مکان به اجرا درآورند. باید

کشورهای عرب و مسلمان در سطوحی بالا با هم در ارتباط باشند تا بتوانیم با این وضعیت مقابله کنیم. برای همین ما بعد از سفر ملک‌عبدالله به راه‌آزم یک کمیته بحران مشترک اردنی - فلسطینی تشکیل دادیم.

❧ شما برونده شهرک‌سازی‌ها را به کجا رساندید. آیا در سطح بین‌المللی تلاشی برای محکومیت اینها شده است؟

بعد از تصمیم تاریخی شورای امنیت و صدور قطع‌نامه (۲۳۳۴) که شهرک‌سازی‌ها را غیرقانونی معرفی کرده و

باشیم با این هدف متناسب‌تر خواهد بود. بنابراین خواهیم توانست به تصمیم‌سازان در جهان فشار بیشتری وارد کنیم. ما می‌دانیم به‌تنهایی قادر به کاری نیستیم و باید از همه شرایط لازم بهره‌برداری کنیم. حتی به نظر من باید از اشتباهات اسرائیل استفاده کنیم؛ یعنی از همان اقداماتی که در عمل انجام می‌دهد و برخلاف قوانین بین‌المللی است. **❧ وضعیت داخلی فلسطین در بدترین شرایط است. اگر اتفاقات قدس نبود که کمی فضا را عوض کند، از این هم بدتر نشان داده می‌شد. آیا هنوز فرصت برای یکپارچه‌شدن صفوف فلسطینی‌ها وجود دارد؟**

به‌صراحت بگویم دیگر ملت فلسطین از مسئله آشتی ملی و احیای دوباره وحدت ملی خسته شده است. دلیل آن هم این است که تاکنون اقداماتی عملی صورت نگرفته تا به این شکاف ۱۰ساله خاتمه دهد. با این حال چشم‌انداز روشن است. فقط از طریق برگزاری انتخابات آزاد و دموکراتیک است که ملت می‌تواند به این شکاف خاتمه دهد. همه باید به برنامه ملی فلسطین متعهد باشند. ما قبل از هر چیز دیگر باید بدانیم فلسطینی هستیم.

❧ پس از متوقف‌شدن همکاری‌های امنیتی و قطع تماس‌ها، آینده رابطه با اسرائیل چگونه خواهد بود؟

از زمان کنفرانس بیروت در سال ۲۰۰۲ و طرح صلح اعراب، اسرائیل از تعهدات و مسئولیت‌هایش شانه خالی می‌کند. ما معتقدیم اسرائیل اگر بخواد همین‌طور به حقوق فلسطینی‌ها بی‌اعتنا باشد و راحل‌ود دولت را نپذیرد و به یهودی‌سازی شهرهای فلسطین ادامه دهد، هیچ راهی برای ارتباط با آن وجود ندارد. نمی‌توان با اسرائیل تابع آن چیزی است که اسرائیل دنبال می‌کند. اگر بخواد همین‌طور به دستم علیه ملت فلسطین ادامه دهد و سرزمین‌هایش را اشغال کند، باید پیامدهای این امر را هم بپذیرد.

❧ شما به تلاش‌های جدید آمریکا برای میانجیگری تا چه حد خوش‌بین هستید؟

این حق فلسطینی‌هاست که نسبت به این تلاش‌ها خوش‌بین نباشند. اگر بعد از سفر هیئت‌های آمریکایی احیای روند صلح و از سرگیری مذاکرات باشد، باید موضع خودنشان را درباره این مسائل روشن کنند. هیچ‌کس نمی‌تواند در سلايه سرگوب‌های اسرائیل خوش‌بین باشد. این برای آمریکا مهم است که بداند در صورتی موفق خواهد بود جانب یکی از طرفین یعنی اسرائیل را نگیرد. هنوز قضاوت‌کردن درباره تلاش‌های آمریکا زود است. باید صبر کرد و دید. امیدواریم بر اسرائیل فشار آورده شود تا دست‌کم حداقل‌ها را بپذیرد، ازجمله متوقف‌کردن شهرک‌سازی‌ها و توقف اقداماتش در بیت‌المقدس و خدشه‌دارکردن حرمت مقدسات.

برای ما موضوع روشن است. اصل روند صلح بر پذیرش راحل‌ود دولت استوار است.

❧ برنامه آمریکا برای از سرگیری مذاکرات چیست؟ شما از رفت‌وآمد هیئت‌های آمریکایی چه چیزی دستگیرتان شده است؟

راستش ما هم نمی‌دانیم. نمایندگان آمریکا می‌آیند و می‌روند. تعداد هیئت‌های آمریکایی‌ای که تاکنون به فلسطین سفر کرده‌اند غیرقابل شمارش است. بعضی مواقع به صورت بی‌وقفه هیئت‌های آمریکایی می‌آیند و می‌رفتند؛ یعنی هفته‌ای نبود که کسی از دولت آمریکا به منطقه سفر نکند. اما همه این تلاش‌ها در برابر بلندوز اسرائیل که شهرک‌سازی‌ها را به پیش می‌برد و منازل فلسطینی‌ها را مرهمد می‌کند، شکست خورد. چرا؟ چون هیچ تلاشی برای متوقف‌کردن آن بلندوز نشده. حال آن‌را ورود یک یا چند هیئت جدید آمریکایی می‌تواند واقعیت‌هایی را تغییر دهد که از مدت‌ها پیش تاکنون پابرجاست؟

منبع: البیان

جهان

ادامه از صفحه ۹

جنگ بی‌وقفه آمریکا با طالبان

ناظران می‌گویند هماهنگی دقیقی بین گروه‌ها و جمعیت‌های تندرو وابسته به طالبان وجود ندارد. حکیم‌الله محسود، فرمانده شاخه اصلی طالبان پاکستان بود. حرکت طالبان پاکستان به دلیل انجام ده‌ها حمله انتحاری مورد سرزنش قرار گرفت. افغان‌هایی که از هرج‌ومرج و کشت و کشتار داخلی بعد از اخراج شوروی‌ها به تنگ آمده بودند در ابتدای کار از طالبان استقبال کردند. محبوبیت آنها به‌خصوص زمانی بیشتر شد که موفق شدند تا حد زیادی با فساد مبارزه کنند، جلوی ناامنی‌ها را بگیرند و مناطق تحت کنترل خودشان را برای رفت‌وآمدها و تجارت امن کنند.

حمله آمریکا

سپتامبر سال ۱۹۹۵ نفوذ طالبان از جنوب‌غربی افغانستان به‌سرعت گسترش یافت و آنها توانستند بر هرات که هم‌مرز با ایران است مستولی شوند. دقیقاً یک سال بعد آنها توانستند کابل، پایتخت افغانستان را به تصرف خود درآورده و دولت برهان‌الدین ربانی رئیس‌جمهور را که احمدشاه مسعود، وزیر دفاعش بود سرنگون کنند. با ورود به سال ۱۹۹۸ طالبان بر ۹۰ درصد از خاک افغانستان مسلط شده بود. طالبان متمم بود که حقوق بشر را نقض و میراث فرهنگی را نابود کرده است. یکی از بارزترین نمونه این کارها در سال ۲۰۰۱ رخ داد و طالبان باوجود خشم و نفرت جهانی، مجسمه‌های بودا را در بامیان ویران کرد. هتکم اکتبر ۲۰۰۱ نیروهای ائتلاف بین‌المللی در افغانستان حمله کردند و هفته اول سامپیر همان سال نظام طالبان فروپاشید. ملامعر با به فرار گذاشت. البته بسیاری بر این باور بودند که او به شهر کوئته در پاکستان گریخته است، اما اسلام‌آباد وجود چیزی به نام «شورای کوئته» را نفی کرد.

بازگشت طالبان

باوجود بیشترین تعداد نیروهای خارجی در تاریخ یک کشور، طالبان توانست دوباره نفوذ خود را در مناطقی از افغانستان توسعه داده و خشنوت‌ها را به این کشور بازگرداند. بازگشت آنها در سال‌های اخیر مصادف بوده با کاهش خسارت‌های جانی و مادی و احیای دوباره روحیه انتقام‌جویی. در سال‌های گذشته طالبان حملات زیادی را در کابل ترتیب داده است که یکی از مهم‌ترین آنها سپتامبر سال ۲۰۱۲ بود که عناصر این گروه به پایگاه «کمب باستیون» وابسته به نیروهای ناتو یورش آوردند. در همان ماه ارتش آمریکا ندانن جنجالی بگرام را که حاوی سه هزار ستیزه‌جوی طالبان و تروریست‌های مشابه آنها بود تحول دولت افغانستان داد. در چند

سال گذشته اعتمادبه‌نفس طالبان بیشتر شده است. آنها از بمب‌های کنار جاده‌ای به‌عنوان وسیله‌ای برای حمله به نیروهای افغانستان و ناتو استفاده می‌کنند. به‌سختی می‌توان تعداد کسانی را مشخص کرد که در این‌گونه حملات کشته می‌شوند. وزارت کشور افغانستان می‌گوید طالبان مسئول قتل بیش از هزارو ۸۰۰ نفر از نیروهای ملی افغانستان در سال ۲۰۱۲ است. کم‌البت‌یکه حدود ۸۰۰ سرباز ارتش ملی افغانستان در انفجار بمب‌های کنار جاده‌ای در همان سال کشته شده‌اند. سپتامبر ۲۰۱۵ طالبان بر شهر استرازیئگ قندوز مسلط شد. این برای نخستین‌بار از شکست سال ۲۰۰۱ بود که طالبان سیطره خود را بر مرکز یکی از استان‌های کشور تحمیل می‌کرد. حدود ۹ هزار سرباز آمریکایی و افغانی تنها منشأ تهدید طالبان نیستند. زیرا این گروه اخیراً از سوی تشکیلات داعش نیز تهدید می‌شود. بعد از ۱۶ سال از سرگونی دولت طالبان و صرف مبالغه‌خیلی برای غلبه بر این تشکیلات، باید گفت طالبان همچنان مقاومت می‌کنند و گفته می‌شود هم‌اکنون حدود ۴۰ درصد از خاک افغانستان در کنترل این گروه است.

منبع: بی‌بی‌سی عربی

نگاه

شبه‌جزیره کره در منطقه آتش

اردشیر زارعی‌قنوتانی

بحران کره‌شمالی (جمهوری دموکراتیک خلق کره) وارد مرحله حساس خود شده است که به‌زودی با باید در یک توافق منطقه‌ای- جهانی به مصالحه بینجامد یا جنگ و تشدید تنش‌ها بااجتناب‌ناپذیر می‌شود. تنش در روابط پیونگیانگ با واشنگتن در وهله اول و روابط این کشور با کره‌جنوبی و ژاپن در وهله دوم یک مجموعه درهم‌تنیده از بروز تنش در روابط منطقه‌ای و بین‌المللی است که به‌دلیل مطرح‌بودن استفاده از تسلیحات هسته‌ای می‌تواند به یک بحران بزرگ در روابط بین‌الملل منجر و جهان را با خطرات پیش‌بینی‌نشده‌ای مواجه کند.

بحران در شبه‌جزیره کره با دیگر بحران‌های کنونی در عرصه جهانی تفاوت کمی و کیفی خاصی دارد که پیچیدگی‌های آن از قانون «رولت روسی» پیروی می‌کند. در صورت تشدید بحران و ورود به فاز درگیری نظامی به صورت مشخص حتی در صورت شکستایی دیگر قدرت‌های هژمونیک جهانی، می‌تواند منجر به بزرگ‌ترین فاجعه بعد از جنگ جهانی دوم بشود. به‌همین‌دلیل بسیاری از تحلیلگران اعتقاد دارند جنگ در شبه‌جزیره کره به‌نوعی آغاز جنگ جهانی سوم خواهد بود. متأسفانه نقش آل‌ترایتوی ایالات متحده آمریکا در این بحران تا حدود زیادی امکان مصالحه حول منافع ملی کشورهای «منطقه بحران» را تحت‌الشعاع اهداف ژئوپلیتیک تدوین‌شده در واشگتن قرار داده است.

اینکه نیز حکومت‌داری کره‌شمالی با ثرم‌های معمول جهانی تفاوت دارد یا رژیم این کشور در چنین کانتکستی به‌زعم بسیاری تبلور یک دیکتاتوری فردی و حزبی است هرگز نمی‌تواند بهانه‌ای برای ندیدن واقعیت‌های عینی و تاریخی در بروز و ظهور این بحران و رقم‌خوردن شرایط جدیدی باشد که هم‌اکنون منطقه شرق آسیا و جهان را در معرض فاجعه قرار داده است. از طرف دیگر با توجه به انزوا ی پیونگیانگ و عدم ادغام این کشور در اقتصاد جهانی، تحریم‌های جهانی از جمله تحریم‌های مصوب شورای امنیت سازمان ملل متحد هرچند می‌تواند حامل فشار بر این کشور تلقی شود اما در اصل معادله نته‌تها تغییری نمی‌دهد که حتی استمرار و گسترش این تحریم‌ها خود می‌تواند مقدمه آغاز یک جنگ بزرگ‌مقیاس باشد.

در شرایطی که هم زمان با آغاز مانور بزرگ واشنگتن- سنول، در روزهای گذشته نیز پیونگیانگ دست به ششمین آزمایش هسته‌ای خود زد که منابع داخلی و خارجی تأیید کرده‌اند آزمایش جدید مربوط به بمب هیدروژنی کره‌شمالی بوده و بسیار ویرانگرتر از بمب هسته‌ای است، به نظر می‌رسد چرخه بحران اگر به‌زودی با یک عزم جهانی متوقف نشود به‌تدریج می‌تواند از کنترل خارج شود. عزم آمریکا برای ارائه یک قطع‌نامه جدید تحریم علیه پیونگیانگ با توجه به تجارب قبلی و تأثیر این قطع‌نامه در تشدید بحران نته‌تها به حل موضوع کمک نمی‌کند به دون تردید بر تنش‌های موجود خواهد افزود. چند روز قبل از آن نیز «ولادیمیر پوتین»، رئیس‌جمهوری پرقدرت روسیه، به‌صراحت عنوان کرد «مردم کره‌شمالی ترجیح می‌دهند علف بخورند اما تسلیم نشوند». این گفته پوتین هرچند برای سیاست‌مداران و افکارعمومی جوامع غربی و متقابل به سیستم زندگی لیبرال شاید تسمخرآمیز به نظر آید اما درون خود واقعیتی را نشان می‌دهد که بسیاری نمی‌توانند یا نمی‌خواهند آن را ببینند. قدرت کره‌شمالی در بیش از دهه گذشته طوری تربیت و تابع یک فرهنگ زیستی خاص شده‌اند که فراتر از چارلی مِنت یا منفی‌بودن آن، توانسته است این جامعه را به شیوه مستقل و خارج از عرف‌های معمول جهانی و با کمترین تأثیرپذیری از مدل زیست کنونی حاکم بر جهان تحت کنترل خواسته یا ناخواسته خود درباردور.

در چنین شرایطی که نوعی از تنبیه و تحمیل بیرونی مرک تدریجی ازسوی دشمنان را بر کره‌شمالی اعمال می‌کند، برای تصمیم‌گیران در پیونگیانگ و بخش بزرگی از مردم این کشور ورود به فاز عملیات نظامی، انتحاری و رادیکال امر بسیار غامض و سختی نخواهد بود. اگر در شبه‌جزیره کره جنگی درگیرکرد بدون هیچ تردید آغازگر آن آمریکا خواهد بود و کره‌شمالی هم برای دفاع از خود از تمام امکانات خویش نهایت استفاده را خواهد برد. به‌همین‌دلیل آغاز این جنگ پایانی فاجعه‌بخش برای کره‌شمالی و همسایگان رقیب آن از جمله کره‌جنوبی و ژاپن خواهد داشت. نیروهای نظامی و اراده سیاسی در پیونگیانگ در چارچوب تدافعی و عدم تسلیم ساماندهی شده است و هر کسی که در این موضوع شک کند یا اراده برای آزمایش آن داشته باشد، در خدمت فاجعه بزرگی قرار خواهد گرفت که در راه است. به‌همین‌دلیل جذا از چین و روسیه که به‌نوعی متحد پیونگیانگ محسوب می‌شوند، هم‌اکنون جبهه‌ای از رهبران جهان غرب نیز که به عمق فاجعه واقف شده‌اند سعی می‌کنند با میانجیگری مانع از بروز این جنگ شوند. به‌همین‌دلیل «آنگلا مرکل» صدراعظم آلمان تمایل خود را برای میانجیگری درباره بحران شبه‌جزیره کره در گفت‌وگو با روزنامه فرانکفورتر آلکماینه اعلام کرد و گفت «چنانچه درخواستی برای شرکت ما در گفت‌وگوها باشد، من سریعاً پاسخ مثبت می‌دهم» و سپس کشور سوئیس نیز درباره آمادگی برای میانجیگری صلح داوطلب شد. هم‌اکنون به نظر می‌رسد که رهبران کشورهای مطرح اروپایی به اهداف جنون‌آمیز واشنگتن در قبال بحران شبه‌جزیره کره واقف شده‌اند، درحالی‌که متأسفانه شامگاه روز یکشنبه، دبیرکل ناتو، «نِس استولتنبِرگ» در یک واکنش تحریک‌آمیز عنوان کرده است: «برنامه اتمی کره‌شمالی یک تهدید جهانی و نیازمند یک واکنش جهانی است».

جناب استولتنبِرگ و دیگر متحدان آمریکا فکر می‌کنند که با این تهدیدات می‌توانند کره‌شمالی را به عقب‌نشینی وادار کنند. درحالی‌که رهبران ییونگیانگ به دلیل رسم‌الخط منطق سیاسی می‌دانند که ورود به جنگ با آمریکا ابتدا و انتهای بازی مرگ و زندگی است و بقیه ماجرا حاشیه‌نویسی دیگران ریز داستان اصلی است. اصل داستان در منطق آمریکایی، بحث هم‌اوردی با پیونگیانگ یا بهانه مضحک دفاع از متحدان خود در کره‌جنوبی و ژاپن نیست و بدون تردید کنترل قدرت ونظهور چین و بیدارشدن روسیه در دستور کار قرار دارد که این دو کشور و بسیاری از دیگر کشورها نیز به‌خوبی آن را می‌دانند و به همین دلیل جنگ‌طلبی آمریکایی دراین‌باره همسویی چندانی را در جهان امروز و به‌خصوص افکارعمومی بین‌المللی برنمی‌انگیزد. از آنجا که بروز جنگ در شبه‌جزیره کره بدون هیچ شک‌ی به یک نبرد هسته‌ای می‌انجامد، از هم‌اکنون اقتصاد جهانی دچار تب‌ولرز شده است.

روزی که اولین کوله‌ها شلیک شوند باید در انتظار بحران بزرگ در اقتصاد بین‌المللی و سقوط خشکانت بورس‌های جهانی بود. چراکه جنگ در منطقه شیشه‌ای اقتصاد جهانی انجام می‌گیرد، نه در شاخ آفریقا و خاورمیانه پرتنش که به‌جز منابع نفت و گاز دارای مصونیت آهنین حتی در لبی بدون دولت، به‌رم‌خوردگی ثبات و فروپاشی جوامع تأثیر چندانی بر وضعیت جهانی نمی‌گذارد. جنگ در کره‌شمالی برافروختن آتشی است که از قبل نمی‌توان پیش‌بینی کرد هیچ آتش‌نشانی بتواند دامنه حریق آن را مهار کند و به همین دلیل امید برای میانجیگری، ابقای مذاکرات و رسیدن به توافق فعلاً هنوز همچنان زنده است.

منبع: بی‌بی‌سی عربی